

Viața lui Moise, vol I

Nașterea lui Moise, lecția 1

Informații generale

Text biblic: *Exodul 1:11-2:10*

Comentarii: *Warren Wiersbe, Matthew Henry*

Cartea Exod relatează trei evenimente importante din viața și istoria poporului Israel: eliberarea din Egipt, darea legii și construirea Cortului Întâlnirii. Toate aceste trei evenimente subliniază un adevăr foarte important: Dumnezeu este prezent cu poporul lui Israel ca Salvator și Rege. Cu siguranță că eliberarea poporului Israel din robia egipteană a fost cel mai măreț act izbăvitor, realizat de Iehova în întreg Vechiul Testament.

Tema cărții Exodul este eliberarea și aceasta nu poate exista fără un eliberator. De aceea, Dumnezeu îl trimite pe Moise în istorie, marele eliberator, conducător, legiuitor și mediator. Rabinii evrei numesc cartea Exodul „Iată numele” pentru că ea începe cu o listă a numelor fiilor lui Iacov care au venit în Egipt ca să scape de foametea din Canaan. Dumnezeu a folosit experiențele lui Israel în Egipt ca să-i pregătească pentru sarcina specială pe care le-a dat-o ca s-o împlinească pe pământ: să poarte mărturie despre Dumnezeul cel viu și adevărat, să scrie Sfânta Scriptură și să-L dea lumii pe Salvatorul ei.

În timpul vieții lui Iosif, pe când el era al doilea la conducerea Egiptului, familia și poporul lui au fost respectați iar apoi memoria lui a fost onorată în felul în care egiptenii i-au tratat pe evrei. Dumnezeu promisese că va binecuvânta pe urmașii lui Avraam care se vor înmulți mult și așa a fost. El își ține cuvântul și împlinește planurile Lui, la timpul Lui. Veniseră o familie extinsă de 70 de oameni din Canaan, iar în vremea Exodului erau peste 600 000 de bărbați evrei. Cu femeile și copiii, puteau fi în jur de trei milioane, toți descendenți ai familiei lui Iacov. Cu siguranță, Dumnezeu Și-a ținut promisiunea!

Exod 1:11-14

Noul faraon n-a fost mulțumit cu creșterea așa de rapidă a poporului evreu, căutând căi să-l oprească. De-a lungul secolelor, multe națiuni au încercat să distrugă Israelul, dar n-au reușit pentru că ei au beneficiat de promisiunile lui Dumnezeu din Geneza 12:3. Cerul l-a binecuvântat pe Israel, dar Egiptul l-a blestemat și urât, chiar și numai pentru acest motiv. Dacă lucrăm pentru oameni, lucrarea noastră va muri odată cu noi, dar dacă lucrăm pentru Dumnezeu, lucrarea noastră va dăinui. Egiptul a fost foarte aspru cu Israelul, încercând să-l țină în oprimare și inferioritate. Ei i-au constrâns pe evrei la sărăcie, au luat de la ei taxe mari, astfel ajungând să fie sclavi. Israelii erau mult mai iscusiți decât egiptenii așa că faraon i-a pus să lucreze în construcții. Cineva stătea cu ochii pe ei și-i lovea dacă încetineau ritmul muncii. Voiau să le scurteze viața, să le rănească spiritul și să-i descurajeze a se căsători, în ideea că și copiii lor vor fi sclavi.

De ce voiau egiptenii să le facă viața grea evreilor? Israel era o sursă de binecuvântare pentru țara lor, așa cum fusese și Iosif înainte. Dar noul faraon se temea pentru siguranța Egiptului, crezând că prezența unui număr așa de mare de evrei era un factor de risc pentru siguranța națională. Însă, chiar dacă faraon nu știa, adevărata cauză este conflictul anunțat în Geneza 3:15, un conflict care continuă și acum în lume, între poporul lui Dumnezeu și copiii diavolului.

Exod 1:15-21

Dar cu cât îi necăjeau mai mult, cu atât mai mult creștea numărul lor. Aceasta era lucrarea Domnului! Când faraon le-a cerut moașelor să le ucidă băieții de curând născuți, ele n-au vrut, căci se temeau mai mult de Dumnezeu decât de faraon. Este primul exemplu din Scriptură când cineva refuză să se supună unei legi rele ascultând de o lege mai înaltă. Romani 13:5 îi îndeamnă pe creștini să asculte de lege, dar fără să-și pângărească conștiința. În traducerea engleză se spune că Dumnezeu le-a răsplătit pe moașe dându-le copii, probabil nu numai fete, ci chiar și băieți, în acele vremuri periculoase pentru ei. Poate Dumnezeu le-a protejat copiii și această binecuvântare de la El arată cât de prețioși sunt copiii pentru Dumnezeu. El a vrut să le dea moașelor cea mai bună răsplătire, așa că le-a dat copii.

Exod 1:22

Dacă planul lui faraon ar fi reușit, poporul evreu ar fi fost exterminat. Bărbații evrei fiind morți, fetele ar fi trebuit să se mărite cu egipteni și ar fi fost absorbite de rasa lor. Apoi faraon a poruncit ca băieții să fie înecați. La fel ca și în cazul Marelui Eliberator al omenirii, furia întunericului s-a revărsat împotriva copiilor. Venirea în lume a eliberatorului a fost însoțită de un mare preț plătit de copiii din generația lui. Dar nimic nu a putut împiedica împlinirea planului lui Dumnezeu pentru Israel.

Exod 2:1-3

Moise s-a născut din tribul lui Levi. Acesta a fost unul dintre copiii lui Iacov, care, l-a moartea tatălui său, a primit o moștenire sub umbra blestemului, datorită păcatului său. Totuși din această seminție Dumnezeu a ales să ridice eliberatorul întregii familii a lui Israel. În acest sens, Moise este un prototip al Domnului Cristos. El s-a născut în seminția blestemată de păcat, al lui Adam, pentru a aduce eliberarea tuturor familiilor pământului.

Cruzimea lui faraon era la apogeu în această perioadă, dar eliberatorul lui Israel se născuse. Părinții l-au ascuns trei luni. Este uimitor cum au reușit acești oameni să ascundă bebelușul timp de trei luni. La fel de impresionant este și curajul pe care ei l-au avut încălcând legea lui Faraon pentru a salva viața copilului și credința cu care au încredințat viața copilului lor în mâna lui Dumnezeu. Ei și-au făcut datoria atât cât au putut, iar mai apoi au lăsat în mâna lui Dumnezeu ceea ce ei nu au mai putut face. Noi trebuie să ne facem datoria noastră, iar evenimentele îi aparțin lui Dumnezeu. Evrei 11:23 îi laudă pe Amram și Iochebed pentru credința lor. Dacă Moise a devenit un mare om al credinței, acest lucru l-a învățat în primul rând de la părinții lui evlavioși. De la început a fost evident că Moise nu era un copil obișnuit și că Dumnezeu avea un scop special pentru El.

Iochebed a ascultat de litera legii când l-a pus în apele Nilului dar, cu siguranță, nu a ascultat de spiritul legii lui faraon în felul în care a făcut-o. Părinții s-au încrezut că Dumnezeu îl va salva pe Moise; el ar fi putut muri de foame, ar fi putut să fie mâncat de crocodili, ar fi putut să fie înghițit de marele râu.

Exod 2:4-10

Fiica lui Faraon a fost persoana potrivită, la momentul potrivit, la locul potrivit. Unii ar putea spune că a fost coincidență sau întâmplare, dar noi putem să vedem clar că mâna nevăzută a lui Dumnezeu a fost la lucru. Timpul lui Dumnezeu este întotdeauna perfect. Dumnezeu a condus-o acolo pe prințesa, i-a atins inima prin plânsul copilului. Dumnezeu folosește dușmanul în beneficiul Lui și îl ține în viață pe eliberatorul Israelului. Dumnezeu a folosit lacrimile unui copil să controleze inima unei prințese puternice și cuvintele Mariei ca să fie dat copilul chiar în grija mamei sale. Lacrimile copilului au fost primele arme ale lui Dumnezeu în războiul Lui împotriva Egiptului. Maria s-a îngrijit de fratele ei pe care prințesa l-a scos din ape și l-a numit Moise. Ea a avut o parte însemnată în salvarea celui care urma să fie un mare conducător.

Egiptul are lungimea de aproximativ 1000 km și 500 km lățime. Se învecinează la sud cu Etiopia, la nord cu Marea Mediterană, la est cu Marea Roșie, la vest cu Libia. Chiar și azi Egiptul este un mare persecutor al evreilor. Egiptul a fost odată faimos pentru arte, științe și alte îndeletniciri, de asemenea, pentru fertilitatea solului, produsă de inundațiile provocate de Nil. Fructele, legumele și peștele erau surse de mare bogăție. Astăzi Egiptul este o țară săracă și într-o stare de perpetuă criză, cu un teren agricol limitat și puțină apă. *(Citește Isaia 19:1-25 și meditează la aceste cuvinte!)*

LECTIA 1 – Planul lecției

A.C. – Pacatul este un stapan dur!

ACM: Increde-te in Domnul Isus astazi. Numai El are puterea sa te elibereze de pacat.

Desfășurarea evenimentelor:

1. Numărul israeliților a crescut în Egipt.
2. Faraon i-a făcut sclavi ca să-i poată ține sub control.
3. Faraon poruncește moașelor să omoare bebelușii de parte bărbătească ai evreilor.
4. Moașele au încălcat porunca lui faraon lăsând copiii să trăiască.
5. Faraon poruncește înecarea copiilor de parte bărbătească în râul Nil.
6. Iochebed naște un băiețel și îl ascunde timp de trei luni.
7. Iochebed pune băiețelul în coșuleț pe râul Nil.
8. Maria, sora bebelușului pânđește să vadă ce se va întâmpla cu el.
9. Fiica faraonului găsește copilul – *Invitație*.
10. Sora băiatului se oferă să caute o doică pentru copil - Punctul culminant.

Încheiere:

11. Prințesa a plătit-o pe Iochebed pentru că îngrijea copilul, care a fost dus, mai târziu, la palat.
12. Copilul a fost numit Moise, ceea ce înseamnă „scos”.

